

הוועדה המייעצת לעניין היטלי היצף והיטל משווה

מסקנות הוועדה המייעצת והמלצותיה

בהתאם לסעיף 32 לחוק היטלי סחר ואמצעי הגנה, התשנ"א-1991

בעניין

תלונת חברת סינרג'י כבלים בע"מ

בדבר

יבוא של כבלי נחושת למתח נמוך מטורקיה

03.01.2019

כ"ו בטבת ה'תשע"ט

1. רקע כללי

- 1.1. ביום 18.06.17 הגישה חברת סינרגיי כבלים בע"מ (להלן: "המתלוננת" או "סינרגיי") תלונה על יבוא בהיצף של כבלי נחושת למתח נמוך (להלן: "מוצר התלונה") מטורקיה (להלן: "התלונה"). בהתאם לחוק היטלי סחר ואמצעי הגנה, התשנ"א-1991 (להלן: "החוק") וזאת בהתאם לסעיף 21 לחוק היטלי סחר ואמצעי הגנה, התשנ"א-1991 (להלן: "החוק")
- 1.2. ביום 27.06.2017 קבע הממונה, בהתאם להוראות סעיף 24 (א) לחוק כי יש לכאורה יסוד לתלונה, ופתח בחקירה.
- 1.3. ביום 20.02.2018 קיבל הממונה החלטה מקדמית, בהתאם לסעיף 28(א) לחוק לפיה ממצאי הביניים של החקירה היו כי מתקיים לכאורה יבוא בהיצף מטורקיה וכי יבוא בהיצף זה גורם נזק לענף היצרני המקומי.
- 1.4. בעקבות קביעת קיומו של היצף לכאורה ונזק ליצרן המקומי, החליט הממונה על הטלת ערובה זמנית לתקופה של שישה חודשים על יבוא כבלי נחושת (מן הסוגים המפורטים בהחלטתו) בשיעור של 14.5% לחברת Pamukkale Kablo Sanayi ve Ticaret A.Ş. ו-14.5% לשאר טורקיה. הערובה הזמנית הוארכה לאחר מכן בשלושה חודשים נוספים.

2. תקופות החקירה

- 2.1. תקופת החקירה לצורכי קביעת ההיצף הינה מ-1.07.2016 עד 30.06.2017.
- 2.2. תקופת החקירה לצורכי קביעת הנזק הינה מ-1.07.2014 עד 30.06.2017.

3. הצדדים להליך

- 3.1. המתלוננת: סינרגיי כבלים בע"מ - ח.פ. 520025271

חברת סינרגיי כבלים, התאגדה בישראל בשנת 1963. המתלוננת מתמחה בייצור ושיווק כבלי כח המשמשים להולכת חשמל, המיועדים ברובם להטמנה באדמה או להשחלה בקירות בניינים ולמערכות פיקוד ומכשור בתעשייה. המתלוננת מעסיקה כ-212 עובדים בישראל.

3.2. היצרנים הזרים

- 3.2.1. הגופים העיקריים בטורקיה המייצאים את מוצרי התלונה, כפי שעלו מתוך התלונה ונתוני המכס הינם:
 Özler Kablo
 Pamukkale Kablo San. ve Tic. A.Ş (להלן: "פמוקלה" ו/או "Pamukkale").
 Sevalkablo Aydinlatma Cin. Ith.Inr
 Surtelkablo Sanayii A.S
 Haşcelik Kablo San. Tic. A.S
- 3.2.2. מבין כל היצרנים הזרים רק חברת Pamukkale שיתפה פעולה עם החקירה ואילו יתר היצרנים הזרים נמנעו מלעשות כן באופן מלא כנדרש מהם - ולכך משמעות לעניין המלצתנו כפי שיפורט מאוחר יותר.

3.3. היבואנים

הגופים העיקריים המייבאים את מוצרי התלונה, כפי שעלו ממצאי הממונה (בהסתמך על התלונה ונתוני המכס) הם:

- חשמל ישיר רשת לציוד חשמל 2010 בע"מ
- יאיר דחובני כבלים בע"מ
- ארכה בע"מ
- חברת החשמל לישראל בע"מ

3.4. יצרנים נוספים

כפי שציין הממונה בממצאיו קיימים שני יצרנים מקומיים נוספים למוצר התלונה (חברת איטק מלכה שושן בע"מ וחברת כבל פלסט בע"מ).

התרשמנו כי לא היה חולק בוועדה שיצרנים אלה הינם בהיקפים שאינם בעלי משמעות לענייננו ומכל מקום שני היצרנים הללו אינם צד לחקירה זו ולמסקנות הוועדה, מאחר והללו לא נטלו חלק בחקירה או בדיון שבפנינו.

4. המוצר נושא החקירה

4.1. המוצרים נושא התלונה והחקירה הם: כבלי נחושת למתח נמוך. במהלך החקירה החליט הממונה להחריג מספר מוצרי כבלים שאינם המוצר נושא החקירה על אף היותם כלולים באותו פרט המכס. הרשימה מפורטת בממצאי הממונה.

החרגת הממונה מקובלת עלינו והמלצתנו מתייחסת לאותם המוצרים אשר לא הוחרגו בממצאי הממונה (להלן יקראו לשם הקיצור: "מוצר החקירה")

5. תקן

יבוא מוצרי התלונה כפוף לרישוי. אנו מפנים בעניין התקן לממצאי הממונה.

6. פרט מכס

מוצרי התלונה מסווגים תחת פרט המכס 85.44.4990, שיעור המכס המוטל על מוצר התלונה הוא 12% מכל העולם, למעט מארצות עימן יש למדינת ישראל הסכמי סחר, ובכלל זה טורקיה.

פרט המכס דלעיל כולל גם מוצרים אחרים שאינם נושא החקירה. לאחר שלב הערובה הזמנית בחן והחריג הממונה חלק מן המוצרים תחת פרט המכס בקובעו כי הם אינם מוצר התלונה.

7. טובין דומים או זהים

- 7.1 הממונה מצא כי המוצרים נשוא החקירה המיוצרים ע"י המתלוננת הינם מוצרים זהים או לכל הפחות דומים לאלה המיובאים מתורכיה. נזכיר כי אין צורך שהמוצרים יהיו זהים בצורה מוחלטת ודי אם נמצא דימיון בין המוצרים השונים בבחינת תכונותיהם העיקריות ואת ייעודם של המוצרים העומדים לדיון ובחינה
- 7.2 יצויין כי הליך הייצור של מוצרי התלונה הינם דומים אם לא זהים ביחס לכל המוצרים, המיובאים או המיוצרים בארץ וכך גם השימוש במוצרי החקירה.
- 7.3 מסקנת הממונה בעניין זה לא היתה שנויה במחלוקת בעת הדיון בפני הוועדה ולא הובאה בפנינו כל ראיה הסותרת מסקנת הממונה לעניין הדימיון או הזהות בין המוצרים ולא נשמעה טענה שכזו.
- המתלוננת טענה כי איכות מוצריה הינה ברמה גבוהה יותר מאיכות המוצרים המיובאים, אולם לא זו בלבד שלטענה זו אין משקל של ממש ביחס לעובדת היות המוצרים דומים או זהים אלא, שלפי חברת החשמל הישראלית אין כל משמעות לעובדת היות מוצרי המתלוננת איכותיים יותר ביחס לאופן השימוש, טיב השימוש.
- חברת החשמל הדגישה כי כל המוצרים המיובאים נושאים תו תקן ומשמשים לאותה מטרה בדיוק. משמע, שמבחינת הצרכנים, לרבות הצרכן המרכזי עסקינן במוצרים זהים היכולים להחליף זה את זה.
- 7.4 לאור זאת מצאה הוועדה שכל המוצרים נשוא דיון זה, המיובאים מטורקיה, זהים או דומים למוצרים בפועל המיוצרים על ידי המתלוננת.

8. בחינת קיומם של היצף, נזק וקשר סיבתי

- 8.1 **על דעת רוב חברי הוועדה נמצא כי קיימים היצף, נזק וקשר סיבתי. זאת כאשר מיעוט מחברי הוועדה סברו כי לא מתקיים היצף ו/או נזק ממשי.**
- 8.2 **דעת מיעוט – פרופסור תומר ברודי**: חבר הוועדה, נציג הציבור פרופ' ברודי, חלק על דעת הרוב משני טעמים. ראשית, פרופ' ברודי סבר שפרשנות סעיף 10 לחוק, לאור סעיף 2.2 להסכם ההיצף, חייבה דרך אחרת לחישוב המחיר המקובל, מזו בה נקט הממונה, ובהתחשב בשיעור הגבוה ואף חריג של מכירות של מוצר החקירה בשוק המקומי של מדינת היצוא, שנמצא שנעשו מתחת לעלות. על כן הוא סבר שתנאי ההיצף מתקיים, אך בשיעור נמוך ביחס לשיעור שקבע הממונה ביחס לחברת פמוקלה. שנית, פרופ' ברודי סבר שבמכלול הנסיבות, לא ניתן לקבוע קביעת נזק הנובעת בסופו של דבר אך ורק מממצא של חיתוך מחירים (שכן גם דיכוי מחירים וכו' נבנו על אותם נתונים), במיוחד בהיותו חיתוך מחירים נמוך, גם ביחס לשולי ההיצף כפי שהוצגו. על כן התנגד פרופ' ברודי להטלת היטל.
- 8.3 **דעת מיעוט – עידו סופר ודריה פודשיבלוב ובוועז סופר**: חברי הוועדה, נציגי משרד האוצר, עידו סופר ודריה פודשיבלוב, אליהם הצטרף גם נציג הציבור, בוועז סופר, חלקו גם הם על דעת הרוב משלושה טעמים מרכזיים. ראשית, תשתית הממצאים שהונחה בפני הוועדה הייתה חלקית ועוררה קשיים מבחינת יכולת זיהוי ובידוד הנתונים לגבי מוצר החקירה, לרבות היקף הייבוא, מחיריהם והיקף המכירות בשוק המקומי, והן מבחינת חישוב הממונה את המחיר

המקובל אשר מעיד על היקף נרחב ביותר של מוצרים הנמכרים לכאורה במחירי הפסד. שנית, אנו מצטרפים לעמדתו של פרופ' ברודי כי בהינתן הנתונים הקיימים, לא ניתן לקבוע קביעת נזק, בפרט כאשר היקף מכירות החברה, הרווח הגולמי, התפעולי והנקי (לפני מיסים) מצביעים על מגמת שיפור בתקופת החקירה. שלישית, לא הוצגו נתונים לגבי השפעת הערובה הזמנית על השוק המקומי, לרבות היקף הייבוא, מחירי הייבוא והמוצרים הסופיים ועוד, למעט שיפור משמעותי במצב החברה בתקופה קצרה, אשר הינו חריג ביותר במקום בו עלות חומר הגלם מהווה מעל 70% מעלות הייצור. על כן התנגדו עידו סופר ודריה פודשיבלוב להטלת היטל.

8.4. מכאן ואילך האמור ביחס לשלשת הפרמטרים הללו מתייחס לדעת הרוב.

9. המחיר המקובל

- 9.1 מאחר ועלות הנחושת מהווה את חלק הארי מעלויות היצור של מוצרי נשוא החקירה, קיים קשר ישיר בין מחירי הנחושת לבין מחירי המכירה של הכבלים למתח נמוך. מעובדה זו נובע שתתכן שונות בין עסקאות זהות בגין הפרשי שער הנחושת בבורסת הסחורות אליו מוצמדת העיסקה. כך למשל, עסקה אחת יכולה לכלול הצמדה למחיר הנחושת בתאריך העסקה בעוד שעסקה שניה יכולה להיות צמודה למחיר הנחושת הממוצע בחודש שקדם לעסקה ולכן תהיה שונה בעלותה.
- 9.2 כדי לנטרל את השפעת התנודות במחירי הנחושת על מחירי המוצר המוגמר החליט הממונה, ואנו מסכימים עימו, לקבוע בסיס אחיד למחיר הנחושת לטון לכל העסקאות.
- 9.3 הממונה חישב את העסקאות לפי מחיר נחושת של \$5,000/טון לפי מדד ה- London Metal Exchange (להלן: "LME" או "5000 LME").
- 9.4 מצאנו כי מחיר בסיס זה היה מקובל בפועל על הטוענים בפנינו ואף אנו מוצאים אותו כבסיס נכון וראוי לביצוע השוואת העסקאות השונות.
- 9.5 הוועדה מצאה כי הממונה נהג כמתחייב ממנו והודיע לצדדים המעוניינים כי ללא שיתוף פעולה מצדם והגשת מלוא המידע או ראיות הנוגעות לחקירה רשאי הוא לקבוע ממצאים על סמך המידע והראיות שהיו זמינים לו באותה עת. מאחר ורק היצרן Pamukkale Kablo העביר מידע ברמת פירוט מספקת על מנת לחשב את המחיר המקובל נעשה חישוב המחיר המקובל, ע"י הממונה, בהתבסס על נתוני חברת Pamukkale.
- 9.6 בעת חישוב המחיר המקובל בהתבסס על התאמות שביקש היצרן הזר, מצא הממונה כי חלק משמעותי מהמחירים בשער המפעל הינם מתחת לעלויות היצור כפי שהוגשו על ידי חברת Pamukkale לממונה.
- 9.7 לאור זאת חישב הממונה, בצדק לדעת רוב חברי הוועדה, את המחיר המקובל לפי המקסימום בין המחיר בשער המפעל לבין עלות היצור בתוספת רווח סביר של 4%.
- הוועדה סבורה כי קביעת המחיר המקובל שנעשתה על ידי הממונה עומדת בדרישות החוק (לרבות סעיף 12, כמפורט להלן) הקובע בסעיף 10(ב)(2) כי הממונה רשאי לקבוע את המחיר המקובל לפי "סך עלויות הייצור של הטובין הדומים, במדינת הייצור, בתוספת רווח סביר." כך נהג הממונה ואנו מסכימים עם ממצאיו (דעתו החולקת של פרופ' ברודי מצויינת לעיל).
- 9.8 הממונה אכן היה רשאי לנהוג כך על פי הוראות הסעיף הנ"ל ומאחר והתקיימו התנאים הנדרשים על פי הסעיף: בחינת מכירות החברה בתקופה של שנה; בכמויות ממשיות כאשר נדרש כי "...היקף המכירות במחיר הנמוך מעלויות הייצור ליחידה מהווה 20% לפחות מהיקף המכירות המובאות בחשבון לצורך קביעת המחיר המקובל"; [כלשון סעיף 12(א)(2) לחוק] - ובמקרה שלפנינו מצא כאמור כי תנאי זה מתקיים בהיקף של יותר מ- 70% מהיקף המכירות המובא בחשבון לצורך קביעת המחיר המקובל. כן מצא הממונה, כדרישת החוק (סעיף 12(א)(3)) כי המכירות הן במחיר שאין בו כדי לכסות את סך עלויות הייצור בתוך זמן סביר.

10. בחינת קיומו של היצף

- 10.1. חברי הוועדה בחנו את ממצאי הממונה בשאלת קיומו של היצף ומסקנת הוועדה הינה כי מסקנת הממונה בדבר קיומו של היצף ושיעורו הינה אכן נכונה ומבוססות על אדנים נכונים והוועדה מאמצת אותם.
- 10.2. בהקשר זה יצויין כי הממונה קבע, לצורך בחינת היצף, את מחיר היצוא בהתבסס על נתוני חברת Pamukkale, שהיתה החברה יחידה שהעבירה נתונים מפורטים ביחס למכירות לשוק הישראלי. מחיר היצוא שנקבע על ידי הממונה ומפורט בממצאיו, מקובל על הוועדה (ואנו מפנים גם בעניין זה לדו"ח הממונה).
- 10.3. לא מיותר לציין בעניין זה כי הדוחות הכספיים של חברת Pamukkale מחזקים את הממצאים לגבי היצף.
- 10.4. לעניין שיעור היצף אנו מפנים לממצאי הממונה המקובלים עלינו. הממונה פירט את שיעור היצף לכל סוג כבלי נחושת ואנו מפנים, כאמור, לפירוט בממצאיו. שיעור היצף הממוצע שנמצא עומד על שיעור של 9.43% (המשקף היצף ממוצע של \$0.38 לטון).

11. בחינת קיומו של נזק ממשי

- 11.1. הממונה קבע בממצאיו, תוך ניתוח הנתונים השונים המתייחסים לייבוא ולייצור המקומי (לרבות על בסיס חיתוך ודיכוי מחירים) כי מצא קיומו של נזק ממשי.
- 11.2. הוועדה בחנה את ממצאיו ושמעה את הצדדים השונים שטענו בפניה וכן שמעה עמדות המיעוט של חברי הוועדה הסבורים שלא התקיים תנאי זה וכן את הנתונים השונים שביקשו חברים אלה לקבל. בסופו של יום השתכנעו רוב חברי הוועדה כי ממצאי הממונה נכונים וכי אכן נגרם נזק של ממש לתעשייה המקומית כתוצאה מהייבוא בהיצף.
- 11.3. השתכנענו כי חרף היקפי המכירות המתלוננת לא הצליחה לכל אורך התקופה להגיע לרווח גולמי והחברה חווה הפסדים מתמשכים מהפסדים מתמשכים בשורת הרווח הגולמי, הרווח התפעולי והרווח הנקי עקב היבוא בהיצף.
- 11.4. כפי שעולה מממצאי הממונה נתח השוק של המתלוננת במחצית השניה של שנת 2014 עלה משיעור של כ- 10% לכ- 22% בשנת 2016 ואילו במחצית הראשונה של שנת 2017, פחת נתח השוק של המתלוננת לכ- 20%.
- 11.5. מאחר ונמצא כי שיעור היצף הממוצע המשוקלל למוצרי התלונה בגין היבוא מטורקיה בשיעור של 9.43% - ומאחר ועסקינן בענף תעשייה המבוסס בחלקו העיקרי על חומר גלם אחד, הנחושת, ובהיותו תלוי בעלות חומר הגלם, לרבות אי הוודאות של מחיר הנחושת - אזי מדובר בשיעור היצף ממוצע משמעותי מאוד אשר יש לו השלכה ניכרת ודרמטית על יכולתה של המתלוננת להגיע לרווח גולמי בפעילותה.

11.6. אשר על כן, הוועדה הגיעה למסקנה, ברוב דעות כאמור, לאחר בחינת כל ממצאי הממונה בסוגיה זו ושמיעת כל הצדדים, ובחינת כל הנתונים הרלוונטיים לשאלת קיומו של נזק בתקופת החקירה, כי היא מסכימה עם קביעות הממונה לעניין קיומו של נזק ממשי לתעשייה המקומית.

12. בחינת קיומו של קשר סיבתי

12.1. הוועדה סבורה, לאחר שמיעת כל הצדדים הרלוונטיים ובחינת כל טענותיהם, כי אכן מתקיים קשר סיבתי בין היבוא בהיצף לבין הנזק.

12.2. כפי שנקבע לא אחת בהחלטות קודמות אין בחוק דרישה כי היבוא בהיצף יהיה הגורם הבלעדי או הסיבה אשר בלעדיהם לא היה נגרם נזק ליצרן המקומי ודי בכך שאותו יבוא בהיצף היה אחד מאותם גורמים אשר גרמו לנזק, אפילו אם אותם גורמי נזק אחרים גרמו לנזק חמור לענף הייצור המקומי, ובלבד שיבוא בהיצף זה גרם לנזק ממשי לענף הייצור המקומי.

12.3. לאור שיעור ההיצף שנקבע אל מול העובדה שעסקינן בענף עם עלויות ייצור משמעותיות תלויות מוצר אחד, אין בעינינו ספק שהמתלוננת, יעילה ככל שתהיה, לא תוכל להתחרות בשיעור היצף שכזה וככל שיימשך היבוא בהיצף, תאלץ המתלוננת למכור במחירי הפסד על כל המשתמע מכך וקיים ספק ביחס ליכולתה לשרוד אל מול יבוא בהיצף זה.

12.4. יצוין כי היבוא מטורקיה היווה את עיקר היבוא לישראל ואילו היבוא ממדינות אחרות היה זניח ונמוך באופן ניכר מאוד מהיבוא מטורקיה. בנוסף, מחירי היבוא ממדינות אחרות: מפולין (יבוא בהיקף של כ- 9% מסך היבוא לארץ) ומרומניה (יבוא בהיקף של כ- 4% מהיקף היבוא לארץ) היו גבוהים יותר ממחירי היבוא בהיצף מטורקיה ועל כן לא ניתן ליחס את הנזק לענף הייצור המקומי ליבוא ממקור אחר.

12.5. מסקנת הוועדה הינה כי הממונה בחן כנדרש את אותם הגורמים הנוספים כהגדרתם בחוק, אשר היה בהם כדי להשפיע על הנזק לתעשייה המקומית, ואנו מסכימים עם מסקנותיו כי קיים קשר ברור בין היבוא בהיצף לבין הנזק למתלוננת.

12.6. לאור זאת מסקנת הוועדה הינה כי ממצאי החקירה מראים על קיומו של קשר סיבתי בין ההיצף לנזק.

12.7. למעלה מן הצורך יצוין כי מאז הטלת הערובה הזמנית מצבה של המתלוננת השתפר באופן ניכר והחברה עברה מהפסד גולמי בשיעורים שבין 7% ל- 18% בתקופת החקירה לרווח גולמי של 11.4% ואף רשמה רווח נקי של 8.5% בתקופה זו.

13. שיעור הנזק

- 13.1. הוועדה בחנה בחינה מקיפה ומדוקדקת את ממצאי הממונה ומסקנתה, ברוב קולות משמעותי, כי אכן שיעור הנזק המצוין על ידו הינו נכון.
- 13.2. הוועדה בחנה את מחיר המטרה אותו קבע הממונה, וכן את טענות בעלי העניין שטענו בפניה. בסופו של יום מוצאת הוועדה את מחיר המטרה שקבע הממונה כמחיר מטרה סביר ובהתאם למקובל וכן את שיעור הנזק שנקבע על ידו.
- 13.3. אנו מסכימים עם ממצאי הממונה כי בהתבסס על מחיר המטרה, שיעור הנזק אשר נגרם למתלוננת כתוצאה מיבוא בהיצף לכאורה נע בין 28% לבין 68% בהתאם לסוג המוצר.

14. שיקולים כלל משקיים

- 14.1. הוועדה בחנה באריכות טענות כל הצדדים שהופיעו בפניה, וטענות הממונה ועמדת הוועדה הינה כי אין בשיקולים אלה כדי לפגוע או לשנות מהמלצות הוועדה לעניין הטלת ההיטל או גובהו.
- 14.2. כפי שנקבע לא אחת על ידי הוועדה מטרת ההיטל הינה למנוע ניצול, יהיו מניעיו אשר יהיו, לרעה של הסחר החופשי בכדי להציף את המשק המקומי במוצרים במחירים הנמוכים מעלות ייצורם או ממחירים במדינות הייצור תוך גרימת נזק ליצרן המקומי.
- אין בכוונת הוועדה למנוע תחרות או להגן על התעשייה המקומית מפני יבוא מתחרה הנעשה בתנאי סחר הוגנים, להיפך. קידום תחרות הינה מטרה מבורכת וחשובה הן לתעשייה המקומית והן להורדת מחירים ומשמעותה על יוקר המחיה.
- 14.3. הוועדה סבורה כי להיטל המוצע על ידה, כמפורט להלן, לא תהיה השפעה כזו אשר מצדיקה את ההימנעות מהיטל, ונפרט:
- 14.3.1. מאז הטלת הערובה הזמנית מצבה של המתלוננת השתפר באופן ניכר. כאשר היקף ההזמנות והמכירות של החברה גדל ובתקופה זו קלטה החברה עשרות עובדים חדשים.
- 14.3.2. על פי נתוני חברת החשמל, שיעור רכישת מוצרי החקירה הינו זניח מאוד ולהערכתנו אף אם מחיר מוצרי החקירה יעלה כתוצאה מהטלת ההיטל עדיין מדובר בשיעורים זניחים אשר לא מצדיקים ולא יצדיקו השפעה על תעריפי החשמל. מה גם שלמוצרים נשוא החקירה מקורות ייבוא רבים נוספים כך שלא ייווצר מחסור באלה כתוצאה מהיטל.
- 14.3.3. כך גם מעריכה הוועדה כי השפעת ההיטל, במיוחד בשיעור המוצע על ידנו על מחירי הדיור תהיה זניחה ביותר הן לנוכח הגורמים העיקריים המשפיעים על מחיר הדירות והן לאור עלות הזניחה של הכבלים בדירה ממוצעת.

14.3.4. אנו סבורים גם כי לאור שיעורו הזניח של היקף היבוא של הכבלים נשוא החקירה אל מול סך כל היבוא מטורקיה, כי להטלת ההיטל, בשיעור שמומלץ על ידנו, לא תהיה השפעה משמעותית על יחסי ישראל – טורקיה. כראיה לכך ניתן לראות גם בעובדה שגם לאחר הטלת הערובה הזמנית והארכתה נמשך היבוא ממדינה זו.

15. שיעור ההיטל

15.1. הממונה קבע בחוות דעתו את שיעור ההיטל המומלץ על ידו תוך שהוא בוחן כנדרש, עפ"י החוק ובכלל זה הן את שיעור ההיצף והן את שיעור ההיטל שימנע נזק לענף היצרני המקומי. הממונה קבע שיעור אחד לחברת Pamukkale (9.3%) ושיעור גבוה יותר (44%) לכלל שאר היצרנים בטורקיה שלא שיתפו פעולה באופן מלא – כאשר את השיעור הזה קבע על פי שיעור ההיצף הממוצע על פי נתוני המתלוננת.

15.2. כפי שכבר נקבע לא אחת מטרת החוק וההיטל המוצע הינם לנטרל את הנזק שנגרם לתעשייה המקומית עקב היבוא בהיצף וככל שניתן לנטרל את הנזק על ידי היטל בשיעור נמוך משיעור ההיצף, הרי שעל הוועדה להמליץ על שיעור היטל שכזה אשר די בו כדי למנוע את הנזק לענף הייצור המקומי.

15.3. לאור זאת מסקנת הוועדה והמלצתה הינה כי שיעור ההיטל אשר יוטל על חברת Pamukkale יהיה בגובה של 9.3%.

15.4. חברי הוועדה סבורים כי אכן יש להבחין בין היצרן הזר אשר שיתף פעולה עם הממונה והחקירה כמתחייב (חברת Pamukkale) לבין היצרנים הזרים שנמנעו מלעשות כן ואשר אינם "זכאים" לאותו שיעור הפחתה כשל חברה זו.

15.5. המלצתנו, ביחס ליתר היצרנים הטורקים, הינה על הטלת היטל בגובה שיעור הערובה הזמנית שהוטלה על כלל היצרנים הזרים, קרי: היטל בשיעור של 14.5%.

15.6. יודגש ויובהר כי המלצותינו לעניין שיעור ההיטל מתייחסת אך ורק לאותם מוצרים שלא הוחרגו על ידי הממונה ובהתאם לרשימה המפורטת בממצאיו.

16. סיכום

16.1. הוועדה מצאה ברוב קולות כי התקיימו התנאים הנדרשים על פי חוק כדי להטיל היטל היצף על מוצרי החקירה בגין יבוא המוצרים בהיצף אשר גרם נזק ממשי לענף הייצור המקומי, הכל כמפורט בהחלטת הוועדה ודעות המיעוט שבסעיף 8.

16.2. לאור זאת ולאחר בחינת כלל השיקולים המפורטים במסקנותינו **אנו ממליצים, לכבוד השר הנכבד, להטיל היטל היצף על המוצרים נשוא החקירה (ככל שהללו לא הוחרגו) בהתאם לשיעורים כדלקמן:**

16.2.1. **היטל בשיעור של 9.3% על חברת Pamukkale.**

16.2.2. **היטל בשיעור של 14.5% על שאר היצרנים הטורקים, בגובה שיעור הערובה הזמנית שהוטלה על כלל היצרנים הזרים.**

16.3. **המלצתנו הינה כי ההיטל יהיה לתקופה של חמש שנים מיום תחילתו.**